

عنوان مقاله:

بررسی عناصر عامیانه ی داستان نوش آفرین نامه

محل انتشار:

چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

شهناز رحیمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

حسین بیات - هیات علمی دانشگاه خوارزمی

محبوبه حیدری - هیات علمی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

داستان عامینه ی نوش آفرین نامه، اطلاعات ارزشمندی از اوضاع فرهنگی و اجتماعی عصر قاجار در اختیار خواننده قرار می دهد. نظام اداری مانند ولایت دادن شاه به شاهزادگان دختر و پسر، آیین هایی همچون آذین بستن شهر به مناسبت های مختلف، آیین های اعتقادی مانند اذان و اقامه خواندن در گوش نوزاد، اعتماد به جبر و تقدیر، توکل، شکرگذاری، توسل به ائمه و ... آداب اجتماعی مانند سپردن طفل به دایه، پوشیدن لباس سیاه برای عزاداری و ... در این داستان با بن مایه های اساطیری و کهن الگویی به گونه ای تلفیق می شود که برای مخاطب درک دیو و سحر و جادو و اعتقاد به طلسم و باز کردن آن، در کنار اعتقادات اسلامی، مضحک و تمسخرآمیز نمی شود. روش ما تحلیلی توصیفی و استفاده از کتابخانه بوده است.

کلمات کلیدی:

داستان عامیانه، قاجار، نوش آفرین نامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979132>

